

למה שימשו המיליונים שהושגו על ידי שיעבוד מפוקפק של

בית-אבות בבני-ברק, שבוצע ללא ידיעת המנהל?

חירמה נבתי-האבות?

ב הודי בני-ברק עוסקים יותר ב"מטבעיו מאשר בתלמוד-תורה". הגיב, ספק בצחוק ספק במרירות, רב ידוע מבני-ברק, כשנודע לו על פרשת השימוש ברכוש בתי-הזקנים של האיר-גונים הדתיים בעיסקי-כספים מפוקפקים. פרשת בתי-האבות של אירגון ישראל הצעיר יכולה ללמד רבות על הנעשה מתחת לאפס של ראשי-האגודות המכריזים, שילטונות מסי-הכנסה והמישטרה. באמצעות מערכת מתוחכמת של שיעי-בודי-רכוש של אגודות-צדקה למיניהן, שר אינן עומדות תחת ביקורת ציבורית, מויר-רם לאגודות הון ענק, הנאמד במאות מיליוני לירות, שנעשה בו שימוש למטרות חרטיות מפוקפקות. מה שקרה באירגון

יוליוס ויצחק שטרסברג. בבדיקה נוספת שערך, הסתבר לבני-דוד כי האגודה לא קיבלה פרוטה מכסי-פיים אלה, וכי אין להם כל זכר בדיני-ים וחשבונות הכספיים של האגודה. בן-דוד פנה מיד למישרד עורכי-הדין יהודה שפיגל, מי שהיה המישה למנכ"ל מישרד-הבריאות, כאשר יצחק רפאל היה שר-הבריאות. סירובו של שפיגל להעיד נגד רפאל בפרשת תל-גיבורים הצילה ב-שעתו את רפאל. נציגי המישרד שמעו מפי הרבנים גלינסקי וטויב כי הם הר-נאמנים של אגודת זיכרון טוב, שנתנה עשרות מיליוני לירות לצבי מירוני או לגוף שלישי, לפי הוראותיו. הרב גלינסקי אמר, כי נאמר לו שהכספים ניתנו עבור

מישרד-הסעד, תפקיד שבאמצעותו שלט בחלוקת תקציבים למוסדות שונים (גם כיום יותר מ-90% מהכנסות בתי-הזקנים של בני-ברק מקורם בתקציב מישרד-הסעד). בתי-הזקנים שייך לאגודת-גג בשם ישראל הצעיר, שהיא שלוחה לשעבר של האירגון האמריקאי ישראל הצעיר, הפעיל בעיקר בבתי-כנסת. משום מה ממשיך

בבני-ברק הוא אב למישפחה בת 11 ילדים, החיה בדוחק רב. אין לחשוד בו כי הכספים שעברו תחת ידו העשירו אותו. הרב טויב ידוע כמקורב ליצחק צויגנבוים, הלא הוא איצלה הגדול, ש-נעצר כמה וכמה פעמים כחשוד במיסחר בלתי-חוקי במטבע-יור. איצלה נחשב ל-גדול חלפני-המטבע של היהדות החרדית.

הבניין שנבנה במקום בתי-האבות ברח' העבודה המחיר תלוי באחזיקה-הבנייה

בתי-האבות בבני-ברק ששועבר ללא ידיעת ההנהלה

ורבים מן החרדים לא היססו לתקוף אנשי מישטרה שבאו לעצור אותו. לדברי הרב טויב, ידיו של איצלה, שענה חלק מן הכספים שהושגו בשיטת נועד להקצות לתשלום חובות של צבי מ-רוני.

הסניף הישראלי, העוסק בבתי-זקנים, לשאת את שם אירגון-הגג. למרות של-אירגון האמריקאי יש עתה סניף רישמי בישראל בשם ישראל הצעיר, אולי נוח הדבר לשם קבלת תרומות. אירגון ישראל הצעיר של מירוני ורעיו שולט בעוד בתי-אבות. אחד מהם שכן ברחוב העבודה 9 בתל-אביב. בראש בית-זקנים זה עמד עורכי-הדין חיים בסוק, סגן ראש עיריית תל-אביב. לפני עשר שנים מינה בסוק את מירוני כיושב-ראש בית-הזקנים שברחוב העבודה. מיד לאחר ש-ניכנס לתפקיד מכר מירוני את קרקע המוסד לחברת כלל. הסכם המכירה קובע, כי הסכום יגדל אם יגדלו אחזיקה-הבניה שתקבל חברת כלל באותו השטח. לגבי הגדלת אחזיקה-הבניה, סמכו המוכרים על חיים בסוק, שהוא אדם בעל ההשפעה בעיריית תל-אביב. בימים אלה נערך חש-בון סופי לגבי הסכום שישולם לאגודת ישראל הצעיר.

צבי מירוני עצמו טוען כי כל הכספים הוצאו כדון. לדבריו, ההלוואות הן סכומים קטנים מאלה שנכתבו בכתבי-השיעבוד. ההלוואות שימשו, לדבריו, למימון הטיפול בהשגת עיובן גדול מאוסטריה, בהיקף של 24 מיליון דולר. העיובן יימסר לאגודת ישראל הצעיר בעוד חודשים אחרים. מירוני טוען כי היו הוצאות רבות על פטי בגרמניה ובאוסטריה, כדי לקבל אי-מירוני, מימן הרב טויב את כל ההור-צאות האלה.

מירוני סבור כי בן-דוד פעל כיוון שקופח על-ידי חבריו לסיעה, ולכן הח-ליט להילחם בראשי סיעת גלאס-רפאל. לדבריו, התחם בן-דוד את יוליוס בכוח על הצהירה, וכל הפרשה צצה בגלל רצונו של בן-דוד להשתלט על המוסד. גירסות שני הצדדים סותרות זו את זו, אולם דבר אחד ברור: אגודה ללא פיקוח, בשם ישראל הצעיר, קיבלה ל-עיריות שונות מיגרשים ללא תמורה. ל-הקמת בתי-זקנים, מכרה ושיעבדה את הר-מיגרשים תמורת סכומים העולים על 150 מיליון לירות. חלק מפעילות זו קשור באיצלה הגדול ובעסקיו. אין כל פיקוח על הקצאת המיגרשים ומכירתם, ועל מה שנעשה בתמורה לשיעבוד או למכירה. למישרד-הסעד, שהוא הגוף המממן מ-תקציב-המדינה את אגודות בתי-הזקנים הללו, אין ביקורת רשמית על המתרחש במוסדות אלה. מבקרי-המדינה חייב לבדוק את הנעשה במוסדות אלה, בשמם של מאות זקנים חסרי-ישע.

לא ידוע במדויק כמה שילמה חברת כלל, אולם בערכים של היום מתקרב הסכום ל-50 מיליון לירות. אחרי ש-מיגרש נמכר, הועברו כמה מן הזקנים שבמוסד לבית בבני-ברק, והאירגון ב-י קש, וקיבל מעיריית תל-אביב (שבה מכהן בסוק) מיגרשים להקמת בתי-אבות בדרום העיר.

אחרי שקיבלו את המיגרשים בדרום העיר, שיעברו גם אותם ליגודת זיכרון טוב של גלינסקי וטויב. סכום השיעבודים מתקרב ל-50 מיליון לירות, אולם מכיוון שבאגודה זו לא פעיל בן-דוד, לא קם איש לחקור את עיסקי השיעבוד הללו.

מימון מפוקפק

לעיסקות תמוהות

ל גודת, "זיכרון טוב" קיימת מזה שנים, כאשר ליד שמה מופיעה המי-לה "ביסוד", היינו, למעשה היא אינה קיימת ולא ניתן להניח עליה יד. הרב גלינסקי, שהוא רבה של חדרה, מתגורר

אירגון ישראל הצעיר, שהוא אירגון-גג של בתי-הזקנים. בתצהיר שהגיש ראובן בן-דוד לבית-המישפט, בו מסר את הפרטים הללו, הוא מציינ כי מירוני הפסיק את פעילותו ב-אגודת בתי-הזקנים לפני מישה חוד-שים, וכי החתימות של מירוני, יוליוס ו-שטרסברג ניתנו שלא כדין ואין להן, לדבריו, תוקף חוקי.

יתר על-כן, שימעון יוליוס מסר לבני-דוד הצהרה, לפיה המיסמכים שבחתימת ידו הוצאו במירמה, או שהוטעה על-ידי צבי מירוני. בן-דוד ביקש מבית-המישפט צו לביטול יפוי-הכוח של מירוני ורעיו, צבי מירוני היה בעבר סמנכ"ל מישרד-הסעד, והודה מתפקידו על-ידי שריהפנים הד"ר יוסף בורג, בעת הסיכסוך הפנים-מיפולגתי במסד"ל, בין סיעת למיפנה של בורג לבין סיעת רפאל. מירוני הוא אחד מושבע של גושי-אמונים. יוליוס ו-שטרסברג, אף הוא איש הגושי, והוא מתגורר בהתנחלות אלון-שבת שב-גושי-עציון. אחד מכיווני החקירה האפשריים הוא שהסכף נועד למימון פעולות גושי-אמונים.

לאחר הדחתו ממישרד-הסעד הועבר מירוני לתפקיד בכיר במישרד-הסברה, שבו הוא מכהן עד היום. הוא מראשי סיעת רפאל לשעבר בירושלים, וכיום איש סיעתו של ח"כ דודי גלאס. הוא הקים בשעתו אגודות-חרדים הקרויה אחים נאחמים, שתפקידה היה לעזור לחבריה ב-תחומים שונים ומשונים. בין חברי הי-אגודה נמצא גם דוד גלאס. מירוני מונה לתפקיד המרכזי באגודת בתי-הזקנים של בני-ברק עת היה סמנכ"ל

בתי-האבות של ישראל הצעיר עלול להתי-גלות, באותה מתכונת, גם באירגונים אחרים.

חתימות-מירמה

ושיעבודי-סתר

פני כמה שבועות התבקש ראובן בן-דוד על-ידי ראשי עיריית בני-ברק למסור להם פרטים על בתי-הזקנים בבני-ברק. בן-דוד, שהיה מראשי סיעת יצחק רפאל במחוז תל-אביב של המסד"ל, נחשב לאיש החזק שלה, משמש כיושב-ראש הנהלת אירגון בתי-הזקנים, הנמצא ברחוב הרב קוק 31 בבני-ברק.

בין כתלי המוסד מצויים כיום כמה קשישים, והוא בנוי על מיגרש ששיטחו למעלה משלושה דונם. הנהלת המקום רצי-תה להרחיבו ולכן החל בן-דוד לבדוק את אפשרויות ההרחבה. במסגרת הבדיקה סו בן-דוד לרשמי-המקרקעין, כדי לברר פרטים אחרים לגבי מעמד הנכס.

כאשר עיין בן-דוד בתיק הנכס, נדהם לגלות כי נרשמו בו מיספר הערות אזהרה. הסתבר שהנכס שועבד ארבע פעמים כנגד הלוואות בסכומים שונים, ובסך-הכל תמ-רת 56.8 מיליון לירות, מזה תמציית ב-הלוואות בדולרים. הכספים התקבלו מגוף הקרוי אגודת זיכרון טוב, שבראשו עומ-דים הרבנים יוסף גלינסקי ואליעזר טויב. בן-דוד לא ידע דבר על שיעבודים אלה, ותדהמתו גברה כאשר ראה כי השיעבודים נעשו לפי הוראות גיבורי-האגודה, צבי מירוני, ושני חברי-הנהלה נוספים, שימעון